

Sygn. akt: OSD 1/19

UZASADNIENIE

W dniu 29 listopada 2018 r. do Okręgowej Izby Radców Prawnych płynęło pismo datowane na dzień 23 listopada 2018 r., w którym wniosło o wszczęcie postępowania dyscyplinarnego przeciwko radcy prawnemu zarzucając naruszenie przez niego zasad etycznych, których należy szczególnie przestrzegać wykonując zawód zaufania społecznego. Naruszenie zasad etycznych miało polegać na tym, że w odpowiedzi na pismo z dnia 4 września 2018 r. wzywające do wydania osobistych rzeczy skarżącej znajdujących się w lokalu mieszkalnym przy ul. , radca prawny działający w imieniu próbował skarżącą zastraszyć poprzez formułowanie w piśmie z dnia 7 września 2018 r. żądań wykazania tytułu prawnego do przedmiotów wskazanych w piśmie skarżącej z dnia 4 września 2018 r., jak również przedstawienia podstawy prawnej i okresu zamieszkiwania w w/w lokalu mieszkalnym, w którym znajdowały się, jak twierdzi , należące do niej rzeczy. Nadto, radca prawny miał stwierdzić, że oświadczenie skarżącej w piśmie z dnia 4 września 2018 r. nie stanowi podstawy do przyjęcia, że w w/w mieszkaniu znajdują się jej rzeczy. Powyższe oświadczenia i zachowanie radcy prawnego ocenie stanowią brak profesjonalizmu i brak szacunku do drugiej strony.

W wyniku przeprowadzonej analizy dokumentów w szczególności treści skargi , pisma z dnia 4 września 2018 r. oraz pisma radcy prawnego z dnia 7 września 2018 r., Rzecznik Dyscyplinarny przy Okręgowej Izbie Radców Prawnych w dniu 10 grudnia 2018 r. postanowiła odmówić wszczęcia dochodzenia (sygn. akt: RD 219/18) w uzasadnieniu powołując się na treść przepisów art. 305 § 1 i art. 17 § 1 pkt 1 ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. Kodeks postępowania karnego (tekst jednolity Dz. U. z 2018 r. poz. 1987), zwana dalej "k.p.k."

Następnie pismem z dnia 27 grudnia 2018 r. na powyższe postanowienie skarżąca złożył zażalenie. W uzasadnieniu skarżąca wskazała, że nie zgadza się z treścią postanowienia o odmowie wszczęcia dochodzenia, ponieważ w uzasadnieniu postanowienia znajdują się błędy, które mogą wskazywać na nienależytą staranność w rozpoznawaniu skargi na zachowanie radcy prawnego . Poza powyższym skarżąca podniosła, że w uzasadnieniu postanowienia nie ma odniesienia do niektórych faktów przede wszystkim co do ustalonego przez radcę prawnego terminu odbioru rzeczy przez skarżącą. W ocenie skarżącej był on zbyt krótki a co za tym radca prawny przyczynił się do braku możliwości odbioru rzeczy skarżącej. Według skarżącej radca prawny przygotowując treść pisma z dnia 7 września 2018 r. nie wykazał należytej staranności "czym zlekceważył drugą stronę postępowania". Skarżąca nie podziela również stanowiska jakoby radca prawny miał obowiązek wymagać przedstawienia tytułu prawnego do przedmiotów objętych wezwaniem do ich wydania.

Skarżąca zakwestionowała także "literówki" występujące w uzasadnieniu postanowienia o odmowie wszczęcia dochodzenia, co ma świadczyć "o nienależytej staranności przygotowania odpowiedzi i lekceważeniu strony skarżącej".

Mając na uwadze powyższe, Okręgowy Sąd Dyscyplinarny zważył, co następuje:

Zażalenie nie zasługuje na uwzględnienie.

Okręgowy Sąd Dyscyplinarny, rozpoznając zażalenie skarżącej, w pełni podzielił stanowisko Rzecznika Dyscyplinarnego Okręgowej Izbie Radców Prawnych. Postanowienie o odmowie wszczęcia dochodzenia wydane zostało w sposób prawidłowy i zgodnie z obowiązującymi przepisami prawa, w związku z czym Okręgowy Sąd Dyscyplinarny utrzymał w mocy zaskarżone postanowienie.

Zgodnie z art. 64 ust. 1 ustawy z dnia 6 lipca 1982 r. o radcach prawnych (tekst jednolity Dz. U. z 2018 r. poz. 2115), zwana dalej "ustawą o radcach prawnych", radcowie prawni i aplikanci radcowscy podlegają odpowiedzialności dyscyplinarnej za postępowanie sprzeczne z prawem, zasadami etyki lub godnością zawodu bądź za naruszenie swych obowiązków zawodowych.

Zgodnie z art. 74¹ pkt 1 ustawy o radcach prawnych w sprawach nieuregulowanych w tejże ustawie do postępowania dyscyplinarnego stosuje się odpowiednio przepisy k.p.k., a tym samym i art. 17 § 1 pkt 1 k.p.k. określający ujemne przesłanki procesowe, których zaistnienie skutkuje m.in. odmową wszczęcia postępowania. Zgodnie z art. 17 § 1 pkt 1 k.p.k. nie wszczyna się postępowania, a wszczęte umarza, gdy czynu nie popełniono albo brak jest danych dostatecznie uzasadniających podejrzenie jego popełnienia. W niniejszej sprawie nie ma podstaw prawnych do przypisania radcy prawnemu przewinienia dyscyplinarnego. W sposób prawidłowy reprezentował interesy swojej mandantki przede wszystkim poprzez wezwanie skarżącej pismem z dnia 7 września 2018 r. do wykazania tytułu prawnego do przedmiotów wskazanych w piśmie z dnia 4 września 2018 r. Skarżąca w całości przedmiotowej sprawy nie uprawdopodobniła, że przedmioty znajdujące się w lokalu mieszkalnym przy ul. ... należą do niej zatem zwrócenie się przez radcę prawnego o przedstawienie owego tytułu prawnego miało niewątpliwie na celu zabezpieczenie jego mandantki przed negatywnymi skutkami wydania rzeczy osobie nieuprawnionej. Zachowanie radcy prawnego należy uznać za prawidłowe. Podkreśleniu zasługuje to, że jednym z podstawowych zadań osoby wykonującej zawód radcy prawnego jest dbanie o interes swojego klienta, działanie na jego rzecz w granicach obowiązujących przepisów prawa. Żądając wykazania przez skarżącą tytułu prawnego, jak również ustalenie w imieniu mandantki terminu ewentualnego odbioru rzeczy było działaniem radcy prawnego w granicach obowiązującego prawa, w tym zasad etyki obowiązujących radców prawnych. Poza powyższym, rozstrzygnięcia organów dyscyplinarnych w niniejszej sprawie nie tamują

możliwości rozwiązania sporu pomiędzy skarżącą i mandantką radcy prawnego
w sposób polubowny lub w postępowaniu przed sądem powszechnym.

Okręgowy Sąd Dyscyplinarny nie dopatrył się błędów w wydanym postanowieniu o odmowie wszczęcia dochodzenia skutkujących jego uchyleniem.

Mając na uwadze powyższe ustalenia, nie znajdując podstaw do uchylenia zaskarżonego postanowienia i podzielając w pełni stanowisko Rzecznika Dyscyplinarnego Okręgowej Izbie Radców Prawnych, Okręgowy Sąd Dyscyplinarny uznał, że zażalenie skarżącej nie powinno zostać uwzględnienie.

Z tych wszystkich względów - postanowiono jak wyżej.

O kosztach postępowania w przedmiotowej sprawie Okręgowy Sąd Dyscyplinarny orzekł na podstawie art. 70⁶ ust. 2 ustawy o radcach prawnych.

Niniejsze postanowienie jest prawomocne, nie przysługuje od niego środek zaskarżenia.